

גמ"ר 4022/08/15 - מדינת ישראל נגד יהעלם וובאיו

בית משפט השלום לתעבורה בעכו
גמ"ר 4022-08-15 מדינת ישראל נ' וובאיו

בפני
בעניין: השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
יהעלם וובאיו

הנאשמים

גזר דין

הנאשם שבפניי הורשע, בהתאם להודאתו, **בגרימת מותה** של המנוחה דרסו דמקה זכרה לברכה, וזאת **בתאונת דרכים** שהתרחשה ביום 3.4.15.

הנאשם נהג במועד זה ברכב והגיע לצומת T מרומזר, כאשר עמו ברכב בני משפחתו, לרבות המנוחה, שהייתה חמותו, אשר ישבה במושב האחורי. הנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור אדום ברמזור והתנגש ברכב אשר הגיע בדרך החוצה. כתוצאה מהתאונה נהרגה כאמור המנוחה ונגרמו חבלות קשות לנוסעי רכבו של הנאשם, וחבלות קלות יותר לנוסעי הרכב המעורב ולנאשם עצמו.

לאור נסיבות המקרה, נסיבות הנאשם, והעובדה כי קורבן התאונה היא בת משפחתו, הגיעו הצדדים **להסדר חלקי** שהוצג בפניי בחודש אפריל 2016, לפיו יוטל על הנאשם עונש מאסר בן שישה חודשים שירוצה בעבודות שירות, וכן עונש מאסר מותנה, פסילת רשיון נהיגה ופסילה מותנית.

ב"כ הצדדים טענו בפניי לעונש, לעניין הרכיבים הבלתי מוסכמים בדיון מיום 5.7, כאשר מטבע הדברים עיקר המחלוקת ביניהם היא באשר לתקופת פסילת הרשיון בפועל.

המאשימה סבורה כי מדובר ברשלנות ברף הגבוה והציגה גזרי דין בנסיבות דומות של גרימת תאונת דרכים קטלנית תוך חציית צומת בניגוד לאור ברמזור בהם נפסל רשיונו של הנאשם לתקופות של 12 ו- 13 שנים.

המאשימה הוסיפה וציינה כי ההסדר עם הנאשם לעניין המאסר הינו מקל, בעיקר לאור הטרגדיה המשפחתית. לפיכך, סבורה המאשימה כי אין מקום להקל עימו גם ברכיב הפסילה, וטענה כי מתחם הענישה הראוי הוא של פסילת רשיון לתקופה של 10 עד 15 שנים.

מנגד, סבור הסנגור כי עונש המאסר בעבודות השירות ראוי ואינו מהווה כל הקלה עם הנאשם. הסנגור סבור כי אין מדובר ברשלנות בדרגה גבוהה, בין השאר מאחר ולא הוברר כמה זמן דלק אור אדום ברמזור ברם נכנס רכבו של הנאשם לצומת, והוסיף וטען כי הנאשם זכאי להקלה בהתחשב בהודאתו המיידית ובהמנעות מניהול משפט.

לפיכך, סבור הסנגור כי מתחם הענישה הראוי הוא של פסילה לתקופה שבין שלוש לשש שנים, ובמקרה דנן, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, כי יש לגזור עליו את העונש בקצה הנמוך של המתחם.

אומר מיד, שאינני מקבל את עמדת ההגנה כי מדובר ברשלנות בדרגה נמוכה. אין מדובר בתאונה הנגרמת בשל חוסר ריכוז בהרף עין, או כזו הנובעת מטעות בשיקול דעת ובהערכת סיכון בכביש. כניסה לצומת בניגוד לאור ברמזור נובעת בדרך כלל מאחד משלושה גורמים - נטילת סיכון מחושבת מצד נהג, נהיגה במהירות גבוהה עד כדי היעדר יכולת עצירה בזמן או חוסר תשומת לב לרמזור.

כל אחת מהאפשרויות הינה בגדר רשלנות ברמה גבוהה, וזאת בלא כל קשר לזמן בו דלק האור האדום ברמזור. נהג המתקרב לצומת מרמזר חייב ברמת זהירות מוגברת, ואם עשה במהירות גבוהה שמנעה ממנו לעצור, או לא שם ליבו לאור ברמזור אינו יכול לטעון כי מדובר "בהיסח דעת רגעי" או רשלנות בדרגה נמוכה. (מקל וחומר שלא ניתן לטעון זאת אם החליט הנהג במודע לחצות צומת ברמזור אדום, נסיבות שלא אביא בחשבון במקרה דנן).

במקרים חמורים נקבע כי חציית צומת ברמזור אדום תצדיק אף האשמת הנהג בהריגה (ראו לדוגמא ע"פ 8250/05 **מדינת ישראל נ' יוסף שלום**; וראו פסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 2221/16 **רדה טיגבה נ' מדינת ישראל** שניתן רק לפני ימים אחדים, שם אושר עונש מאסר לתקופה של שנתיים), ומכל מקום גם במקרים הקלים יותר המדובר הנסיבה לחומרה, וראו לדוגמא דברי בית המשפט המחוזי בבאר שבע:

בהקשר זה יש להבחין בין התנהגות נהג, הננקטת מתוך בחירה מודעת, כגון נהיגה במהירות גבוהה, אי ציות לתמרור או לרמזור, עקיפה בפס לבן, נהיגה ברכב לא תקין וכיוצא באלה דוגמאות בהן נתונה בידי הנהג האפשרות שלא לפעול בדרך שגרמה לתאונה, לבין נהיגה מסויימת שאינה נעשית מתוך בחירת הנהג, כגון תגובה לא מקצועית להחלקת הרכב, עליה לא מקצועית משולי הדרך לכביש, כניסה לעקומה בזווית לא מתאימה, תגובה מבוהלת לאירוע מפתיע וכיוצא באלה דוגמאות בהן נגרמות תאונות על רקע חוסר מיומנות של הנהג או חוסר תשומת לב שלו לשביר שניה.

ע"פ 4208/07 **נאפוז אבו שריקי נ' מדינת ישראל**.

באופן דומה מבחין גם בית המשפט המחוזי בתל אביב בין תאונה שנגרמה בנסיבות מקילות יחסית לתאונה בנסיונות

מחמירות יותר, ומסווג תאונה בנסיבות של כניסה לצומת ברמזור אדום, בסוג השני של התאונות:

אכן, לא הוכח כי התאונה הקטלנית אירעה בשל נהיגה פרועה של המערער, אם עקב חציית הצומת ברמזור אדום או במהירות מופרזת, או אם תוך התעלמות מקו הפרדה רצוף, מתמרור מפורש כלשהו, או מהוראותיו של גורם מוסמך אחר.

עפ"ת 10-04-41953 **גולאני נ' מדינת ישראל**.

בעפ"ת 54913-03-14 **זאהיר עאסי נ' מדינת ישראל** דובר בנהג שעצר בצומת והמתין להתחלפות האור ברמזור כדי לפנות שמאלה. לאחר זמן מה התחלף האור ברמזור כך שניתן אור ירוק לנהגים הממשיכים ישר. הנאשם שם פנה שמאלה, וטען לבלבול. בית המשפט לא קיבל עובדה זו כמקילה, קבע כי מדובר ברשלנות בדרגה גבוהה, וגזר עליו, לצד 20 חודשי מאסר, פסילת רשיון לתקופה של 15 שנים (12 שנים "בלבד" על רכב כבד).

במסגרת הדיון מיום 5.7 שמעתי את בני משפחת המנוחה, שהינם בני משפחת הנאשם, המסבירים את מידת היזקקותו של הנאשם לרשיון הנהיגה. עם כל ההבנה, אינני רואה את נסיבותיו האישיות של הנאשם כחורגות מנסיבותיהם של נאשמים אחרים הזקוקים לרשיונם לצרכי פרנסה והסעת בני משפחה. מובן כי פסילת רשיון הנהיגה מקשה מאוד על אדם לתפקד בחיים המודרניים בהם נדרשת בדרך כלל נידות גבוהה, אולם בהתאם למצוות המחוקק וההלכות בהקשר זה, אין מנוס מכך במקרים בהם גרמה נהיגה רשלנית לתאונת דרכים קשה או קטלנית.

כל אדם הגורם מותו של אחר בתאונה קטלנית סובל מקשיים, תחושות אדם ולעתים אף מדיכאון של ממש. לא ניתן לכמת את מידת הסבל של כל אדם ולהשוות את סבלו של הנאשם כאן, שגרם למות בת משפחה, למי שגרם למותו של זר. תגובתו של כל אדם הינה אינדיבידואלית וכבר היו בפניי נאשמים שניסו לשים קץ לחייהם לאחר אירוע דומה, הגם שלא הייתה כל היכרות בינם ובין הנפגע בתאונה או משפחתו.

מכל מקום, סבורני כי צודקת המאשימה והנאשם זכה להתחשבות בנסיבותיו במסגרת השיקול בקביעת תקופת המאסר. סבורני כי על פי ההלכות בהקשר זה, עונש המאסר בעבודות השירות הינו בוודאי ברף התחתון של הענישה הראויה.

אינני סבור כי יש להחמיר את הנאשם בתקופת הפסילה בשל אותה הקלה, אולם אין הוא זכאי להקלה כפולה, הן ברכיב המאסר והן ברכיב הפסילה.

מקובלת עליי עמדת המאשימה באשר למתחם הענישה הראוי במקרה מסוג זה, ובנסיבות המקרה, בהתחשב בהודאתו המיידית של הנאשם ובעברו המקל, ראיתי לנכון לגזור עליו עונש בקצה הנמוך של המתחם.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

שישה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות, בבית מירים בחיפה, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 20.6.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 5.12 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במתחם תחנת משטרת טבריה.

הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

אני דן את הנאשם **לשישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים**, לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של גרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים, או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של **10 שנים**.

מתקופת הפסילה יש לנכות את הפסילה המנהלית בת 90 הימים.

הפסילה תחושב מיום הפקדת הרשיון בפועל, בהתאם להחלטה בדבר פסילה עד תום ההליכים שניתנה ביום 26.10.15.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 11 בספטמבר 2016, במעמד הנאשם, באי כוחו עו"ד בר-אור ועו"ד גב' פאר מטעם הסנגוריה הציבורית וב"כ המאשימה עו"ד לביא.